

รายงานโครงการพิเศษ

วิดีโอพรีเซนเทชัน เรื่อง ชุด แฟชั่น ของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

Video Presentation Fashion Faculty of industrial Textiles and Fashion Design

นายพงศกร บุญเตี้ย
นายณัฐกานต์ ศรีสุวิทย์วงศ์

โครงการพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาตามหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีมีลตมีเตีย คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ปีการศึกษา 2561

ใบรับรองโครงการงานพิเศษ

คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

เรื่อง วีดีโอพรีเซนต์เทชัน เรื่อง ชุดแฟชั่น คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

โดย นายณัฐกานต์ ศรีสุวิทย์วงศ์ และ นายพงศกร บุญเตี้ย

ได้รับอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีมีัลติมีเดีย

(นายณภัทร ฤกษ์ศิริสุข)
กรรมการภายนอก

(อาจารย์นุจรี บุรีรัตน์)
อาจารย์ที่ปรึกษา

(อาจารย์ณัฐกานต์ ศรีสุวิทย์วงศ์)
หัวหน้าสาขาวิชาเทคโนโลยีมีัลติมีเดีย

(อาจารย์อภิญญพัทธ์ กุสิยารังสิทธิ์)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย

ชื่อโครงการพิเศษ	วิดีโอ พีรีเซนเทชั่น ชุดแพชั่นของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
ผู้จัดทำ	นายพงศกร บุญเตี้ย นายณัฐกานต์ ศรีสุวิทย์วงศ์
ชื่อปริญญา	เทคโนโลยีบัณฑิต
สาขา	เทคโนโลยีมีลติมีเดีย
คณะ/มหาวิทยาลัย	เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์นุจรี บุรีรัตน์
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาวิดีโอแนะนำเสนอเรื่องชุดแพชั่นของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นเพื่อประชาสัมพันธ์ให้กับคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น และหาความพึงพอใจต่อผู้ชมสื่อพัฒนาวิดีโอแนะนำเสนอเรื่องชุดแพชั่นของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นส่วนโดยใช้กลุ่มตัวอย่างเพื่อประเมินผลแบบสอบถามความพึงพอใจของสื่อเป็น ประชาชนทั่วไปที่มาเข้าชม วิดีโอ พีรีเซนเทชั่น ในงานแฟชั่นโชว์ของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ชั้นปีที่ 4 จำนวน 50 คน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจต่อวิดีโอแนะนำเสนอเรื่องชุดแพชั่นของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 4.22 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านเนื้อหา มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 4.12 แล้วด้านการนำเสนอมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 4.33

คำสำคัญ: วิดีโอแนะนำเสนอ แฟชั่น คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

Special Project Title	Video presentation fashion series of the Faculty of Textile Industry and Fashion Design
Authors	Mr. Pongsakorn Buntei Mr. Natthakan Srisuwitwong
Degree	Bachelor of Technology Program
Major Program	Multimedia Technology
Faculty/University	Mass Communication Technology, Rajamanagala University of Technology Phra Nakhon
Advisor	Miss Nuchjaree Bureerat
Academic Year	2018

ABSTRACT

The purposes of this study were to develop a video presentation about the fashion series of the Faculty of Textile Industry and Fashion Design for publicize to the Faculty of Textile Industry and issue fashion and to satisfaction to the media audience, develop a video presentation on the fashion series of the Faculty of Textile Industry and Design. The fashion part by using the sample group to evaluate the satisfaction of the media questionnaire was the general public who came to watch the video presentation at the fashion show of the grade 4 students' fashion series of the Faculty of Textile Industry and Fashion Design, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon from 50 people. The data analysis was frequency, percentage, mean, and standard deviation. The study indicated that satisfaction with the video presented on the fashion series of the Faculty of Textile Industry and Fashion Design was at a high level ($\bar{x}=4.22$). When considering each aspect, it was found that the content satisfied was at a high level ($\bar{x}=4.12$) and the presentation aspect was satisfied at a high level ($\bar{x}=4.33$).

Keywords: VDO presentation, Fashion, Faculty of Industrial Textiles and Fashion Design

กิตติกรรมประกาศ

โครงการพิเศษสื่อ วีดีโอ ฟรีเซนเทชั่น เรื่อง ชุด แฟชั่น ของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและ
ออกแบบแฟชั่นสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือจากอาจารย์ อาจารย์นุจรี
บุรีรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษ รวมไปถึงอาจารย์ ดร.ฉันทนา ปาปัดถา และอาจารย์
ดร.วิษุพร เทียบจัตุรัส อาจารย์ประจำวิชาโครงการพิเศษทางเทคโนโลยีมีลติมีเดีย และผู้มีส่วน
เกี่ยวข้องทุกท่านที่ได้ให้ข้อเสนอแนะ แนวคิด ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องและปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นใน
การจัดทำโครงการพิเศษมาตลอดจนโครงการพิเศษเล่มนี้เสร็จสมบูรณ์ คณะผู้ศึกษาจึงขอขอบพระคุณ
เป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณอาจารย์ ดร. จรัสพิมพ์ วังเย็นที่ให้ความอนุเคราะห์ด้านเนื้อหาและอำนวยความสะดวก
สะดวกด้านอุปกรณ์และข้อมูล และรวมไปถึงผู้ที่มาในงานแฟชั่นโชว์ของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและ
ออกแบบแฟชั่น

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และบุคลากรทุกท่านที่มีส่วนร่วมใน
การให้ความช่วยเหลือทั้งด้านข้อมูล คำแนะนำ ด้านสถานที่ในการนำเสนองาน กองทุนนวัตกรรม และ
ข้อเสนอแนะต่างๆที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงาน โครงการพิเศษสื่อ Video presentation เรื่อง
ชุด Fashion คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ในครั้งนี้ ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
Abstract	ข
กิตติประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
1.3 ขอบเขตของโครงการ	2
1.4 กรอบแนวคิด	2
1.5 นิยามศัพท์	3
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
2.1 แพชั่น	4
2.2 วิดีโอ ฟรีเซนเทชั่น	8
2.3 เทคนิคการนำเสนอ	10
2.4 ความพึงพอใจ	12
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
บทที่ 3 ขั้นตอนการดำเนินงาน	15
3.1 ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา	15
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	15
3.3 ขั้นตอนการออกแบบและลำดับการทำงาน	16
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	17
3.5 สถิติที่ใช้และวิเคราะห์ข้อมูล	18
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	20

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.1 ผลการพัฒนาสื่อ วีดีโอ 프리เซนเทชั่น เรื่อง ชุด แฟชั่น ของคณะอุตสาหกรรม สิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	20
4.2 ผลการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจด้านเนื้อหาและด้านการนำเสนอ สื่อ สื่อ วีดีโอ 프리เซนเทชั่น เรื่อง ชุด แฟชั่น ของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและ ออกแบบแฟชั่น	26
บทที่ 5	31
5.1 สรุปผล	31
5.2 อภิปรายผลการศึกษา	32
5.3 ข้อเสนอแนะ	32
บรรณานุกรม	33
ภาคผนวก	
ก. หน้าต่างการทำงาน	34
ข. แบบประเมินออนไลน์	39
ประวัติผู้จัดทำ	
นายณัฐกานต์ ศรีสุวิทย์วงศ์	42
นายพงศกร บุญเตี้ย	43

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	ขั้นตอนและวิธีการดำเนินโครงการ	19
4.1	ผลการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจสื่อ วิดีโอ ปริเซนเทชั่น เรื่อง ชุดแฟชั่น ของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น จำนวนและร้อยละด้านข้อมูลพื้นฐานจำแนกตามเพศ	27
4.2	ผลการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจสื่อ วิดีโอ ปริเซนเทชั่น เรื่อง ชุดแฟชั่น ของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น จำแนกตามเพศ	27
4.3	ผลการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจสื่อวิดีโอ ปริเซนเทชั่น เรื่อง ชุดแฟชั่น ของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น โดยจำนวนและร้อยละด้านข้อมูลพื้นฐานจำแนกอาชีพ	28
4.4	ผลการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจสื่อวิดีโอ ปริเซนเทชั่น เรื่อง ชุดแฟชั่น ของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นโดยจำนวนและร้อยละด้านข้อมูลพื้นฐานจำแนกระดับการศึกษา	28
4.5	ผลการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจสื่อ วิดีโอ ปริเซนเทชั่น เรื่อง ชุดแฟชั่น ของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น โดยจำนวนร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ด้านเนื้อหา)	29
4.6	ผลการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจสื่อ Video presentation เรื่อง ชุด Fashion คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นโดยจำนวนร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ด้านการนำเสนอ)	30

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1.1	กรอบแนวคิดการศึกษา	2
4.1	หน้าเปิดสื่อ วีดีโอ พิธีเซนเทชั่น เรื่อง ชุด แฟชั่น ของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ และออกแบบแฟชั่น	20
4.2	ส่วนสัมภาษณ์นักศึกษาของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและแบบแฟชั่น	21
4.3	ชุดแฟชั่นชุดที่ 1 คอนเซ็ปต์ Stop Trash Campaing	21
4.4	ชุดแฟชั่นชุดที่ 2 คอนเซ็ปต์ ผ้ามัดหมี่โฮล	22
4.5	ชุดแฟชั่นชุดที่ 3 คอนเซ็ปต์ ผาซ่อนแก้ว	22
4.6	ชุดแฟชั่นชุดที่ 4 คอนเซ็ปต์ ปลาตะเพียน	23
4.7	ชุดแฟชั่นชุดที่ 5 คอนเซ็ปต์ ศิลปะการพับใบตอง	23
4.8	ชุดแฟชั่นชุดที่ 6 คอนเซ็ปต์ ECO แฟชั่น	24
4.9	ชุดแฟชั่นชุดที่ 7 คอนเซ็ปต์ บ้านเชียง	24
4.10	ชุดแฟชั่นชุดที่ 8 คอนเซ็ปต์ ปลามังกร	25
4.11	ชุดแฟชั่นชุดที่ 9 คอนเซ็ปต์ ฟ้ายี่รู้ง	25
4.12	ชุดแฟชั่นชุดที่ 10 คอนเซ็ปต์ ผีตาโขน	26
ก 1	รูปหน้าต่างการทำงานของโปรแกรม Premier pro	35
ก 2	รูปหน้าต่างการทำงานของโปรแกรม Premier pro ในส่วนของ เอ็ฟเฟ็ค	35
ก 3	รูปหน้าต่างการทำงานของโปรแกรม Premier pro ในส่วนของ การแสดงผล	36
ก 4	รูปหน้าต่างการทำงานของโปรแกรม Premier pro ในส่วนของ แถบตัดต่อ	36
ก 5	รูปหน้าต่างการทำงานของโปรแกรม After effect	37
ก 6	รูปหน้าต่างการทำงานของโปรแกรม After effect ในส่วนของ ลำดับเอ็ฟเฟ็ค	37
ก 7	รูปหน้าต่างการทำงานของโปรแกรม After effect ในส่วนของ โปรเจค	38
ก 8	รูปหน้าต่างการทำงานของโปรแกรม After effect ในส่วนของ การแสดงผล	38
ข 1	แบบประเมินออนไลน์	40
ข 2	แบบประเมินออนไลน์	40
ข 3	แบบประเมินออนไลน์	41

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

แฟชั่น เป็นคำที่มาจากภาษาอังกฤษว่า fashion ราชบัณฑิตยสถานได้ให้ความหมายของคำนี้ว่า “สมัยนิยม หรือ วิธีการที่นิยมกันทั่วไปชั่วระยะเวลาหนึ่ง” เป็นการยอมรับจนเกิดเป็นค่านิยม มีกระบวนการเกิดภาษาใหม่ ซึ่งเป็นช่วงเวลาหนึ่งเท่านั้น ซึ่งแตกต่างจากคำว่า “วิวัฒนาการ” ทฤษฎีของ ชาร์ลส์ ดาร์วิน ระบุว่าวิวัฒนาการ คือ การเปลี่ยนแปลงที่ต้องใช้เวลายาวนาน และสามารถถ่ายทอดสิ่งนั้นไปสู่ลูกหลานได้ โดยมากแล้วคำว่าแฟชั่น มักมีความหมายเกี่ยวกับการแต่งตัว สไตล์ การแต่งตัวสามารถจำแนกได้เป็นประเภทนับไม่ถ้วน ต่อไปนี้เป็นสไตล์เด่นหลัก ๆ ที่เป็นที่ยอมรับในอดีตจนปัจจุบัน บางสไตล์ถือว่าล้าสมัยไปแล้วในปัจจุบัน บางสไตล์ถือว่าเป็นคลาสสิก เพราะแต่งเมื่อไรก็ไม่ถูกมองว่าเขยหรือตกชั้น อย่างไรก็ตามยังมีบางสไตล์ที่เคยล้าสมัยไปแล้วอาจเวียนกลับมาเทรนด์อีกครั้ง เป็นเรื่องไม่ง่ายเลยที่เราจะให้คำจำกัดความของคำว่า “แฟชั่น” เพราะคำ นี้มีความหมายกว้างไกลเกินกว่าจะจำกัดความได้ในตัวของมันเอง (กมลชนก,2554)

คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เดิมชื่อว่า โรงเรียนช่างตัดเสื้อวัดสุทัศน์ สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เริ่มเปิดสอนเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2476 และได้พัฒนามาเป็นลำดับ โดยปี พ.ศ. 2519 ได้เปลี่ยนสังกัดไปขึ้นอยู่กับวิทยาลัยเทคโนโลยี เมื่อวันที่ 27 กันยายน 2520 โดยเรียกชื่อว่าวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา “วิทยาเขตชุมพรเขตอุดมศักดิ์” ต่อมาเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2532 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าพระราชทานนามใหม่แก่วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเป็น “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล” ต่อมาเมื่อมีพระราชบัญญัติฯ จัดตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 หนึ่งในนั้น คือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประกอบด้วย 9 คณะ ปัจจุบันวิทยาเขตชุมพรเขตอุดมศักดิ์ จึงเปลี่ยนสถานะเป็น คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

ในปัจจุบันการแสดงผลแฟชั่นโชว์ในคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครมีขึ้นทุกปี มีจำนวนผู้ที่สนใจเป็นจำนวนมากในการจัดแสดง แต่ไม่สามารถรู้ถึงความหมายในแต่ละชุดได้อย่างง่ายและที่มาของแต่ละชิ้นส่วนของชุดในงานออกแบบและแสดงผลแฟชั่นโชว์ จากเหตุผลดังกล่าวคณะผู้จัดทำจึงมีความสนใจที่จะทำสื่อนำเสนอด้วยรูปแบบ วีดีโอ ฟรีเซนเทชั่น พร้อมทั้งใช้ความรู้ทางด้านการออกแบบชุดมาใช้ในการถ่ายทำ เพื่อเผยแพร่ให้กับผู้ที่มาชมชุดแฟชั่น ในงานแฟชั่นโชว์ของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1.2.1 จัดทำวิดีโอ פרשת השבוע ชูตแพชั่น ให้กับคณะกรรมการสิ่งทอและการออกแบบแฟชั่น
- 1.2.2 ศึกษาความพึงพอใจของผู้ชม วิดีโอ פרשת השבוע

1.3 ขอบเขตการศึกษาโครงการ

โครงการพิเศษนี้มีขอบเขตการศึกษา 3 ด้าน

1.3.1 ด้านเนื้อหา

การผลิตสื่อนำเสนอ วิดีโอ פרשת השבוע เรื่อง ชูต แพชั่น ที่มีเนื้อหาเพื่อนำเสนอองค์ประกอบของชูต ของคณะกรรมการสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น โดยใช้เทคนิคการถ่ายทำเพื่ออธิบายที่มาของชูตที่ทำและความหมายของแต่ละส่วนในชูตในความยาว 30 วินาที ถึง 1 นาทีต่อ 1 ชูต ผู้จัดทำได้รับชูตสำหรับการถ่ายทำทั้งหมด 10 ชูต

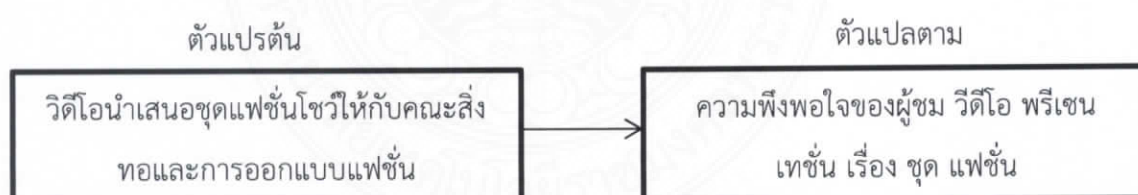
1.3.2 ด้านเวลา

การผลิต วิดีโอ פרשת השבוע เรื่อง ชูต แพชั่น ของคณะกรรมการสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น รวมระยะเวลาการศึกษารวม 1 ปี 3 เดือน ตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน ปี พ.ศ. 2560 – เดือน กุมภาพันธ์ ปี พ.ศ. 2562

1.3.3 ด้านประชากร

ประชาชนทั่วไปที่เข้ามาเข้าชม วิดีโอ פרשת השבוע เรื่อง ชูต แพชั่น ของคณะกรรมการสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครชั้นปีที่ 4

1.4 กรอบแนวคิดการศึกษา

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการศึกษา

1.5 นิยามศัพท์

1.5.1 แฟชั่น

เป็นคำที่มาจากภาษาอังกฤษว่า fashion ราชบัณฑิตยสถานได้ให้ความหมายของคำนี้ว่า “สมัยนิยมหรือวิธีการที่นิยมกันทั่วไปชั่วระยะเวลาหนึ่ง” เป็นการยอมรับจนเกิดเป็นค่านิยม มีกระบวนการเกิดภาษาใหม่ ซึ่งเป็นช่วงเวลาหนึ่งเท่านั้น ซึ่งแตกต่างจากคำว่า “วิวัฒนาการ” ที่ทฤษฎีของ ชาร์ลส์ ดาร์วินระบุไว้ว่าวิวัฒนาการ คือ การเปลี่ยนแปลงที่ต้องใช้เวลายาวนานและสามารถถ่ายทอดสิ่งนั้นไปสู่ลูกหลานได้ โดยมากแล้วคำว่าแฟชั่น มักมีความหมายเกี่ยวกับการแต่งตัว

1.5.2 วีดีโอ פרשנות

วีดีโอ פרשנות คือ การถ่ายทอดความคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ที่มีวัตถุประสงค์ที่แน่ชัด ให้ผู้ฟังเข้าใจภายในเวลาจำกัด

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ได้สื่อ วีดีโอ פרשנות เรื่อง ชุด แฟชั่น ของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

1.6.2 ได้ทราบถึงความพึงพอใจในสื่อ วีดีโอ פרשנות เรื่อง ชุด แฟชั่น ของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดทำโครงการเรื่อง วิดีโอแนะนำเสนอชุดแฟชั่นคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ได้นำแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประกอบการจัดทำโครงการ ดังนี้

- 2.1 แฟชั่น
- 2.2 วิดีโอ พิรีเซนเทชั่น
- 2.3 เทคนิคการนำเสนอ
- 2.4 ความพึงพอใจ
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แฟชั่น

แฟชั่น เป็นคำที่มาจากภาษาอังกฤษว่า fashion ราชบัณฑิตยสถานได้ให้ความหมายของคำนี้ว่า “สมัยนิยมหรือวิธีการที่นิยมกันทั่วไปชั่วระยะเวลาหนึ่ง” เป็นการยอมรับจนเกิดเป็นค่านิยม มีกระบวนการเกิดภาษาใหม่ ซึ่งเป็นช่วงเวลาหนึ่งเท่านั้น ซึ่งแตกต่างจากคำว่า “วิวัฒนาการ” ที่ทฤษฎีของ ชาร์ลส์ ดาร์วินระบุไว้ว่าวิวัฒนาการ คือ การเปลี่ยนแปลงที่ต้องใช้เวลายาวนานและสามารถถ่ายทอดสิ่งนั้นไปสู่ลูกหลานได้ โดยมากแล้วคำว่าแฟชั่น มักมีความหมายเกี่ยวกับการแต่งตัว

สไตล์การแต่งตัวสามารถจำแนกได้เป็นประเภทนับไม่ถ้วน ต่อไปนี้เป็นสไตล์เด่นๆ หลักๆ ที่เป็นที่ยอมรับในอดีตจนถึงปัจจุบัน บางสไตล์ถือว่าล้าสมัยไปแล้วในปัจจุบัน บางสไตล์ถือว่าเป็นคลาสสิก เพราะแต่งเมื่อไร ก็ไม่ถูกมองว่าเชยหรือตกรุ่น อย่างไรก็ตามยังมีบางสไตล์ที่เคยล้าสมัยไปแล้วอาจเวียนกลับมาเทรนด์อีกครั้ง เป็นเรื่องไม่ง่ายเลยที่เราจะให้คำจำกัดความของคำว่า “แฟชั่น” เพราะคำนี้มีความหมายกว้างไกลเกินกว่าจะจำกัดความได้ในตัวของมันเอง คุณภาณุ อิงคะวัต แห่งแบรนด์เกรย์ฮาวด์ มองว่า แฟชั่นคือ “เทรนด์”

“แฟชั่น คือ กระแสนิยมที่เปลี่ยนไปตามกาลเวลาและยุคสมัย ซึ่งมันอาจเกิดขึ้นมาจากกระแสสังคม การอยู่ การใช้คำพูด เสื้อผ้า เพียงแต่คนทั่วไปมักเอาคำว่าแฟชั่นมารวมกับเสื้อผ้างันเยอะ แต่จริงๆ แล้วแฟชั่นคือ เทรนด์” Mr.Szilard Kiss, Fashion Expert แห่ง Bangkok CODE

“แฟชั่นไม่ได้มีความหมายเดียวตายตัว แต่จะแตกต่างกันไปสำหรับคนแต่ละกลุ่ม แต่ละช่วงเวลา แต่ละสถานที่หรือบริบท ยกตัวอย่างเช่น เด็กวัยรุ่นในกรุงเทพฯ กับ แม่บ้านอาศัยอยู่ต่างจังหวัด ในระดับประเทศหรือสังคม แฟชั่นเป็นมากกว่าเสื้อผ้า มันหมายถึง วิธีการดำรงชีวิต การ

บริโภค มุมมอง ไม่ได้เป็นแค่เสื้อผ้า มันสามารถเป็น รถยนต์ โทรศัพท์และอื่น ๆ อีก” (กมลชนก, 2554)

2.1.1 ยุคของแฟชั่น

เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มเป็น 1 ในปัจจัย 4 ที่มนุษย์ต้องการในการดำรงชีวิตเพื่อปกปิดร่างกาย และให้ความอบอุ่น ความเจริญของมนุษย์ทำให้เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย เสื้อผ้ายังบ่งบอกถึงลักษณะของผู้สวมใส่ได้ด้วย เช่น ฐานะ, เชื้อชาติ, ฯลฯ

การพัฒนาของแฟชั่นในแต่ละยุคสมัยแตกต่างกันมาก ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายๆอย่าง เช่น การเมือง เศรษฐกิจ ภูมิอากาศ ฯลฯ ในคริสต์ศตวรรษที่ 20 แฟชั่นโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างเห็นได้ชัดเจน โดยเฉพาะปี ค.ศ. 1920 – 1930 หรือเรียกว่ายุค แฟลปเปอร์ (Flapper) ผู้หญิงสวมกระโปรงสั้นเป็นครั้งแรก และหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ในสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ผู้หญิงต้องออกจากบ้านเพื่อทำงานหาเลี้ยงชีพ ดังนั้นเสื้อผ้าที่สวมใส่ย่อมเปลี่ยนไปเพื่อเอื้อประโยชน์ในผู้สวมใส่มากขึ้น กางเกงจึงเป็นที่นิยม ตั้งแต่ยุคแฟลปเปอร์เป็นต้นมา แฟชั่นของโลกได้ก้าวเข้าสู่ความเป็นสากล เพราะการติดต่อสื่อสารของโลกตะวันตกและตะวันออกเป็นไปได้เปิดกว้างมากขึ้น มีการไปมาหาสู่กัน แฟชั่นของโลกตะวันตกจึงเข้ามามีบทบาทกับโลกตะวันออก เช่น คนไทยรณรงค์ให้สวมหมวก หรือ ผู้หญิงไทยเลิกสวมโจงกะเบน เพื่อความเป็นสากล

ลักษณะหรือแบบแผนของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของแต่ละยุคสมัย เรียกว่า สไตล์ (Style) แต่ละคนมีสไตล์การแต่งตัวไม่เหมือนกัน เช่น บางคนชอบแต่งตัวสไตล์ พังก์ (Punk) หรือเด็กสาวๆชอบสไตล์เซ็กซี่ ที่ฝรั่งเรียกว่า ราซี (Racy or Provocative) ส่วนคำว่า เทรนด์ (Trend) คือ แฟชั่นล่าสุดที่กำลังเป็นที่นิยม

สไตล์การแต่งตัวสามารถจำแนกได้เป็นประเภทนับไม่ถ้วน ต่อไปนี้เป็นสไตล์เด่น ๆ หลัก ๆ ที่เป็นที่นิยมในอดีตจนถึงปัจจุบัน บางสไตล์ถือว่าล้าสมัยไปแล้วในปัจจุบัน บางสไตล์ถือว่าเป็นคลาสสิก เพราะแต่งเมื่อไร ก็ไม่ถูกมองว่าเซ็กซี่หรือตกรุ่น อย่างไรก็ตามยังมีบางสไตล์ที่เคยล้าสมัยไปแล้วอาจเวียนกลับมาเทรนด์อีกครั้ง

2.1.2 อุตสาหกรรมแฟชั่น

อุตสาหกรรมแฟชั่นนั้นเป็นสิ่งที่เริ่มขึ้นในแฟชั่นเสื้อผ้ายุคใหม่ โดยช่วงก่อนปี พ.ศ. 2500 การตัดเย็บเสื้อผ้าแฟชั่นส่วนใหญ่ยังเป็นการสั่งตัดโดยแต่ละบุคคล ตัดเย็บโดยช่างตัดเสื้อ แต่หลังจากนั้นเมื่อเริ่มมีเครื่องจักรเข้ามาเกี่ยวข้องในการตัดเย็บ หรือ จักรเย็บผ้า และมีโลกเข้าสู่ระบบทุนนิยม มีห้างสรรพสินค้า มีการ ผลิตเสื้อผ้าออกมาในรูปแบบจำนวนมาก ขนาดเดียวกัน ราคาเดียวกัน ทำให้อุตสาหกรรมแฟชั่นเริ่มต้นอย่างแท้จริง อีกทั้งอุตสาหกรรมแฟชั่นยังได้รับอิทธิพลจาก การสื่อสารที่มี การพัฒนาขึ้นพร้อมๆกัน ไม่ว่าจะเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ หรือสื่อวิทยุ โทรทัศน์ จนถึงยุคปัจจุบันซึ่งเป็นยุคของ อินเทอร์เน็ต อย่างไรก็ตามในยุคเริ่มแรกของ อุตสาหกรรมแฟชั่นนั้นเริ่มที่ฝั่งยุโรป ต่อมาที่ฝั่งอเมริกา

จนมาถึงยุคปัจจุบันอุตสาหกรรมแฟชั่นนั้นเป็นนอกแบบในประเทศใดประเทศหนึ่ง แต่การผลิตและจำหน่าย นั้นทำในอีกประเทศหนึ่ง เช่น แฟชั่นที่ผลิตโดยบริษัทแฟชั่นในสหรัฐอเมริกาออกแบบในประเทศ แต่ผลิตในจีนหรือเวียดนามหรือ ศรีลังกาแล้วนำกลับมาในประเทศและกระจายขายสินค้าทั่วโลกอีกครั้ง

2.1.3 แฟชั่นในประเทศไทย

ลักษณะแฟชั่นในประเทศไทยนั้นโดยส่วนใหญ่ประชากรนั้นได้รับอิทธิพลมาจากประเทศในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ส่วนใหญ่ เช่น วัฒนธรรมแฟชั่นจากประเทศ จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ตัวอย่างแฟชั่นปัจจุบันในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เนื่องด้วยหลากหลายเหตุผลเช่น ความคลั่งไคล้ศิลปิน ราคาสินค้าจากประเทศจีนที่มีราคา ต่ำกว่าสินค้าแฟชั่นในประเทศไทย กระแสวัฒนธรรมทางเทคโนโลยี เป็นต้น วัฒนธรรมแฟชั่นในประเทศไทยนั้นไม่ค่อยได้รับการพัฒนามากนัก เนื่องจากปัญหาแรงงานที่ขาดแคลน เนื่องจากมีราคาขั้นต่ำที่สูงเกินกว่าอุตสาหกรรมจะแข่งกับสินค้าแฟชั่นที่ทะลักมาจากประเทศจีนได้ เมื่อมีสินค้าที่วัฒนธรรมจีนหรือญี่ปุ่นหรือเกาหลีใต้เข้ามาเป็นส่วนใหญ่ ทำให้แฟชั่น ในประเทศไทยจึงมีลักษณะตามที่กล่าวมา

2.1.4 การจัดแสดงแฟชั่นโชว์

การจัดแสดงแฟชั่นโชว์ คือ วิธีการที่นักออกแบบเสื้อผ้านำเสนอความคิดและแรงบันดาลใจไปพร้อมกับการโฆษณาแบรนด์เสื้อผ้าเพื่อให้ครอบคลุมถึงสื่อต่างๆ รวมไปถึงการได้รับผลตอบแทนที่ดีจากสาธารณชน ในฐานะผู้ชมและกลุ่มลูกค้า ซึ่งมีผลต่อความภักดีและชื่อเสียงต่อแบรนด์ (Brand Loyalty) ต่อไป มีความคิดเห็นจากคุณ ดิดีเยร์ กรัมบาช (Didier Grumbach) ประธานของสหพันธ์เครื่องแต่งกายชั้นสูงแห่งประเทศฝรั่งเศส (Federation Francaise de la Couture) กล่าวไว้ว่า “ไม่มีข้อกำหนดใดๆ ที่บังคับให้ดีไซน์เนอร์ต้องจัดแสดงแฟชั่นโชว์ต่อสาธารณชน นอกเสียจากพวกเขาเหล่านั้นต้องการให้ผลงานการออกแบบของพวกเขาออกสู่สายตาประชาชนและการจัดแสดงแฟชั่นโชว์ก็สามารถตอบสนองความต้องการแสดงออกทางความคิดและศิลปะของพวกเขาได้”

นอกจากกลุ่มลูกค้าและเพื่อนฝูงที่มาดูแฟชั่นโชว์ ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ชมหลัก สื่อมวลชนและตัวแทนซื้อ (Buyer) ถือเป็นกลุ่มผู้ชมที่สำคัญมากเช่นกัน ตัวอย่างเช่น ในฐานะสื่อมวลชน สื่อหนังสือพิมพ์และนิตยสารแฟชั่นต่างๆ พวกเขาสามารถเลือกชุดเสื้อผ้าที่พวกเขาชื่นชอบมาวางแผนจัดทำรูปแบบนิตยสารของพวกเขาต่อไปในอนาคตส่วนตัวแทนซื้อ หลังจากชมแฟชั่นโชว์เสร็จเรียบร้อยแล้วพวกเขาอาจจะเพิ่มการสั่งซื้อเสื้อผ้าก่อนการตัดสินใจ ยืนยันการสั่งซื้อที่เลือกไปก่อนหน้านี้ ถือเป็นเพิ่มโอกาสในการซื้อขายเสื้อผ้าอีกทางหนึ่ง

การจัดแสดงแฟชั่นโชว์ ณ ที่ต่างๆ ทั่วโลก ถูกจัดขึ้นปีละ 2 ครั้ง ครั้งแรกของรอบปี อยู่ในช่วงเดือนมกราคมถึงกุมภาพันธ์ และ ครั้งที่สอง อยู่ในช่วงเดือนกันยายนถึงตุลาคม การจัดพิจารณาจากผลของการออกแบบ การผลิต การจัดจำหน่าย และ ยอดขายของคอลเลคชั่นเสื้อผ้าจากปีที่ผ่าน

มาในฤดูใบไม้ร่วงหรือช่วงเดือนกันยายน คอลเลคชั่นเสื้อผ้าชั้นสูง (Haute Couture) และคอลเลคชั่นเสื้อผ้าสำเร็จรูป (Pret-a-Porter) สำหรับฤดูใบไม้ผลิ และ ฤดูร้อนของปีถัดไปจะถูกจัดแสดงขึ้น ส่วนคอลเลคชั่นเสื้อผ้าสำเร็จรูปสำหรับฤดูใบไม้ร่วงและฤดูหนาวของปีถัดไปจะถูกจัดแสดงขึ้นในฤดูใบไม้ผลิซึ่งอยู่ในช่วงปลายเดือนกุมภาพันธ์ เมืองศูนย์กลางทางแฟชั่นที่สำคัญของโลก ได้แก่ นิวยอร์ก ลอนดอน มิลาน และ ปารีส เป็น 4 เมืองที่มีชื่อเสียงเก่าแก่และสำคัญของการจัดแสดงแฟชั่นโชว์ นอกจากนี้ยังมีเมืองที่กำลังพัฒนาเพื่อเป็นเมืองศูนย์กลางทางแฟชั่นอีกมากมาย อาทิ โคเปนเฮเก้น เบอร์ลิน และซิดนีย์ เป็นต้น

สำหรับนักออกแบบเสื้อผ้าหน้าใหม่ การจัดแสดงแฟชั่นโชว์ ถือเป็นเรื่องที่มีความเสี่ยงเนื่องจากค่าใช้จ่ายในการจัดแสดงแฟชั่นโชว์แต่ละงานนั้นมีราคาค่อนข้างสูง ฉะนั้นรูปแบบของการจัดแสดงจึงเป็นสิ่งสำคัญ การเลือกรูปแบบการ จัดแสดงให้เหมาะสมกับแนวคิดของคอลเลคชั่น กลุ่มลูกค้า และ อัตลักษณ์ของแบรนด์เป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนและควรศึกษาให้ดี

2.1.4 .1 วัตถุประสงค์ของการจัดแสดงแฟชั่นโชว์

ในการจัดแสดงแฟชั่นโชว์แต่ละครั้ง วัตถุประสงค์ของการจัดแสดงล้วนมีเหตุผลหลากหลายประการ ได้แก่

2.1.4.2 ความต้องการนำเสนอเสื้อผ้าคอลเลคชั่นใหม่

คอลเลคชั่นเสื้อผ้าจะถูกนำเสนอออกมาให้ประทับใจเหล่าผู้ชมให้มากที่สุดสะท้อนแนวความคิดและสไตล์ของดีไซน์เนอร์ รวมไปถึงสื่อสารข้อมูลของแบรนด์อย่างมีนัยยะ อาทิ ความประณีต ความแตกต่างแนวทางของเอกลักษณ์มโนทัศน์ (Conceptual) เป็นต้น

2.1.4.3 ความต้องการดึงดูดความสนใจจากสื่อ

ความแปลกใหม่ของเสื้อผ้าสามารถดึงดูดความสนใจจากสื่อต่างๆ ได้ ดังนั้นความแปลกใหม่ นวัตกรรม และความสวยงามของคอลเลคชั่นเสื้อผ้าที่สร้างขึ้น กลายเป็นสิ่งที่สร้างแรงปรารถนาให้กับสื่อต่างๆ ได้ ภาพถ่ายจากแฟชั่นโชว์และบทวิจารณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวกับแฟชั่น ล้วนมีอิทธิพลต่อความเป็นจริงทางธุรกิจของแบรนด์ได้

2.1.4.4 ความต้องการให้แบรนด์เป็นที่จดจำ

หลากหลายแฟชั่นโชว์ที่บรรดาบรรณาธิการแฟชั่นได้ชมในสัปดาห์แห่งการจัดแสดงแฟชั่นโชว์ในแต่ละครั้ง หลังจากการชมทั้งหมดจบลง อะไรที่ทำให้พวกเขาเหล่านั้นยังสามารถจดจำ และ พูดถึงแบรนด์ที่พวกเขาได้ดู แล้วนำความทรงจำเหล่านั้นไปเขียนบทวิจารณ์สนับสนุนแบรนด์ที่น่าประทับใจกตัวอย่างเช่น แฟชั่นโชว์นั้นสมบูรณ์แบบ ไร้ข้อผิดพลาด คอลเลคชั่นเสื้อผ้านั้นถูกตัดเย็บอย่างพิถีพิถันและประณีตมาก เป็นต้น

2.1.4.5 ความต้องการสนับสนุนการตัดสินใจซื้อ

ในแพชชันโชว์ส่วนที่สำคัญที่สุดส่วนหนึ่งของผู้ชม คือ ผู้ซื้อและความเป็นไปได้ในการซื้อ สำหรับกลุ่มผู้ซื้อประจำ ถือเป็นตัวช่วยที่ดีที่สุดในการยืนยันการตัดสินใจซื้อ และเพิ่มความภักดีต่อ

แบรนด์ ส่วนกลุ่มผู้ซื้อในอนาคตแพชชันโชว์ถือเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการโน้มน้าวการตัดสินใจซื้อในอนาคตได้

2.1.4.5 ความต้องการสร้างความคาดหวัง

เมื่อแพชชันโชว์ได้ผ่านพ้นไป ถ้าดีไซน์เนอร์คนไหนสามารถสร้างความประทับใจให้กับสื่อมวลชนและตัวแทนซื้อไว้ได้สำเร็จ ชื่อของเขาและแบรนด์ที่เขาทำจะถูกเผยแพร่ไปในสื่อต่างๆ นิตยสารแพชชัน เป็นต้นและเมื่อถึงเวลาการจัดแสดงแพชชันในครั้งต่อไป งานแสดงของเขาจะได้รับความสนใจเข้าชม จากผู้คนจำนวนไม่น้อยซึ่งเป็นผลดีต่อเนื่องกับตัวของดีไซน์เนอร์และแบรนด์ (ธโนทัย มงคลสินธุ์, 2555)

2.2 วีดีโอ พรีเมนเทชั่น

วีดีโอ พรีเมนเทชั่น คือ การถ่ายทอดความคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ที่มีวัตถุประสงค์ที่แน่ชัดให้ผู้ฟังเข้าใจภายในเวลาจำกัด

2.2.1 พรีเมนเทชั่น

ข้อมูล (data) หรือ ข้อมูลดิบ หมายถึง ข้อเท็จจริง หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น อาจจะเป็นตัวเลข ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ก็ได้ ข้อมูลที่ดีจะต้องมีความถูกต้องแม่นยำ และเป็นปัจจุบัน เช่น ปริมาณ ระยะทาง ชื่อ ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ คะแนนของนักเรียน รายงาน บันทึก ฯลฯ

2.2.1.1 การนำเสนอข้อมูล

การนำเสนอข้อมูล หมายถึง การสื่อสารเพื่อเสนอข้อมูล ความรู้ ความคิดเห็น หรือความต้องการไปสู่ผู้รับสาร โดยใช้เทคนิคหรือวิธีการต่าง ๆ

2.2.1.2 ความสำคัญของการนำเสนอ

ในปัจจุบันนี้การนำเสนอเข้ามามีบทบาทสำคัญในองค์กรทางธุรกิจทางการเมือง ทางการศึกษา หรือแม้แต่หน่วยงานของรัฐทุกแห่งก็ต้องอาศัยวิธีการนำเสนอเพื่อสื่อสารข้อมูลเสนอความเห็น เสนอขออนุมัติ หรือเสนอข้อสรุปผลการดำเนินงานต่าง ๆ กล่าวโดยสรุปการนำเสนอมีความสำคัญ ต่อการปฏิบัติงานทุกประเภท เพราะช่วยในการตัดสินใจในการดำเนินงาน ตลอดจนเผยแพร่ความก้าวหน้าของงานต่อผู้บังคับบัญชาและบุคคลผู้ที่สนใจ

2.2.1.3 จุดมุ่งหมายในการนำเสนอ

2.2.1.4 เพื่อให้ผู้รับสารรับทราบความคิดเห็นหรือความต้องการ

2.2.1.5 เพื่อให้ผู้รับสารพิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

2.2.1.6 เพื่อให้ผู้รับสารได้รับความรู้จากข้อมูลที่นำเสนอ

2.2.1.7 เพื่อให้ผู้รับสารเกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง

2.2.2 ประเภทของการนำเสนอ

ประเภทของการนำเสนอจำแนกตามอาณาเขต มี 2 ลักษณะ ดังนี้

2.2.2.1 การนำเสนอเฉพาะกลุ่ม หรือ กลุ่มย่อย

2.2.2.2 การนำเสนอทั่วไปในที่สาธารณะ หรือ กลุ่มใหญ่

นอกจากนี้ การนำเสนอ ยังจำเป็นที่จะต้องคำนึงถึง ความรู้ ประสบการณ์ ของผู้รับการนำเสนอ ด้วย จึงจะสามารถออกแบบการนำเสนอได้เหมาะสม

2.2.3 ลักษณะของข้อมูลที่นำเสนอ

ข้อมูลที่จะนำเสนอแบ่งออกตามลักษณะของข้อมูล ได้แก่

2.2.3.1 ข้อเท็จจริง หมายถึง ข้อความที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ เรื่องราวที่เป็นมาหรือ เป็นอยู่ตามความจริง

2.2.3.2 ข้อคิดเห็น เป็นความเห็นอันเกิดจากประเด็นหรือเรื่องราวที่ชวนให้คิด

ข้อคิดเห็นมีลักษณะต่าง ๆ กัน

คอมพิวเตอร์ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อชีวิตประจำวัน พัฒนาการคอมพิวเตอร์ทำให้คอมพิวเตอร์มีขนาดเล็กลง มีขีดความสามารถสูงขึ้น คำนวณได้เร็ว และยังแสดงผลในแบบรูปภาพ การใช้งานในระดับส่วนตัวมากมาย เช่น การสร้างเอกสาร สามารถจัดพิมพ์เอกสารที่มีความสวยงาม พิมพ์เอกสารที่เป็นตาราง รูปภาพ หรือการจัดรูปแบบเอกสาร เพื่อนำเสนอได้ดี ยังมีในรูปแบบตาราง คำนวณที่เรียกว่า สเปรดชีต หรือ อิเล็กทรอนิกส์สเปรดชีต ตารางคำนวณมีขีดความสามารถเชิง คำนวณได้สูง คำนวณตามฟังก์ชันต่างๆ ผู้ใช้ใช้งานได้ง่ายโดยไม่ต้องเขียนโปรแกรม สามารถสร้าง รูปภาพแบบต่างๆ และนำเสนอผลจากตัวเลขในรูปแบบที่เป็นรูปภาพเพื่อความเข้าใจที่ดีได้

นอกจากนี้ยังมีโปรแกรมกราฟิกที่ใช้ในการนำเสนอผลงานโดยเฉพาะ เช่น โปรแกรมเพาเวอร์พอยต์ โปรแกรมนำเสนอผลงานสามารถเขียนกราฟและภาพกราฟิกที่สวยงาม เพื่อใช้ในการแสดงผลได้ดี มีผู้นิยมใช้มากเพราะใช้งานได้ง่าย มีคุณภาพ ประกอบกับภาพแสดงผลในปัจจุบันสามารถเชื่อมต่อเข้ากับเครื่องฉายภาพ เพื่อนำเสนอในห้องประชุม หรือนำเสนอต่อบุคคลจำนวนมากได้ ในการนำเสนอผลงานจึงต้องมีหลักการ และการเลือกรูปภาพ ให้เหมาะสม เรามีรูปแบบของกราฟหลากหลายรูปแบบ

2.2.2 กระบวนการผลิตวีดิทัศน์

การผลิตรายการวีดิทัศน์ เป็นการทำงานร่วมกันเป็นทีมซึ่งต้องมีผู้นำที่มีหน้าที่รับผิดชอบ มีความสามารถในการวางแผนดำเนินการและตัดสินใจได้ดี ในฐานะผู้กำกับรายการ เพราะผู้กำกับ

รายการจะทำหน้าที่ในการพัฒนาแนวทางดำเนินรายการด้านเทคนิคการผลิต และด้านความคิดสร้างสรรค์การผลิต ตลอดจนถึงการลงมือการผลิต โดยให้คำปรึกษาหารือ แนะนำตลอดรายการ ตั้งแต่ขั้นประชุมก่อนการวางแผนไปถึงขั้นตอนสุดท้ายของการลำดับภาพ และการถ่ายทอดออกอากาศ

รายการผลิตวิดิทัศน์จะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับกระบวนการวางแผนการผลิต และการทำงานของฝ่ายสร้างสรรค์ที่ดี โดยอาศัยจินตนาการ ความอดทนและความรู้ รวมทั้งศิลปะหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ดังนั้นการผลิตรายการวิดิทัศน์ผู้ผลิตต้องคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ (วิจิตร ภักดีรัตน์, 2523) ดังต่อไปนี้

2.2.2.1. เข้าใจขอบเขตเนื้อหาเรื่องราวที่จะผลิตเป็นอย่างดี

2.2.2.2. ผู้ผลิตต้องเข้าใจพื้นฐานของกลุ่มเป้าหมาย หรือผู้ชมให้มากที่สุด เช่น พื้นฐานประสบการณ์ เพศ วัย และความสนใจ เป็นต้น

2.2.2.3. ต้องมีการวางแผนในการผลิตให้ครอบคลุมในสิ่งที่ต้องการมากที่สุด และผู้ชมเข้าใจได้ง่าย

2.2.2.4. ผลิตทำไม เพื่อตอบโจทย์ของการผลิต

2.2.2.5. ผลิตเพื่อใคร เพื่อเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย

2.3. เทคนิคการนำเสนอ

3.1 การนำเสนอ (Presentation)

เทคนิคการนำเสนอเป็นการสื่อสารรูปแบบหนึ่งที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งในปัจจุบัน ทั้งในแวดวงการศึกษา แวดวงวิชาชีพ การทำงานทั้งในภาครัฐ และภาคเอกชนให้มีความสำคัญกับทักษะการนำเสนอของบุคลากร Cheryl Hamilton (1999:6) อธิบายว่า มິงานศึกษาพบว่าผู้จ้างงานส่วนใหญ่เห็นว่าทักษะการนำเสนอมีส่วนสำคัญต่อการประสบความสำเร็จในการทำงานมากกว่าทักษะทางวิชาชีพ จากการศึกษาของ Michigan State University ศึกษาความคิดเห็นผู้อำนวยการฝ่ายบุคคล 479 คนจากบริษัทใหญ่ๆ หน่วยงานของรัฐ และองค์กรไม่แสวงหากำไร พบว่าในการคัดเลือกบุคลากรเข้าทำงาน ทักษะการนำเสนอเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดที่ใช้ในการพิจารณาคัดเลือกผู้เข้าทำงาน

ข้อดีของการนำเสนอคือ

3.1.1 เป็นการสื่อสารสองทาง (Two ways communication) ระหว่างผู้นำเสนอกับผู้ฟังทำให้ผู้นำเสนอสามารถเห็นปฏิกิริยาของผู้มีอำนาจตัดสินใจได้อย่างทันทีทันใด

3.1.2 สามารถดึงดูดความสนใจและสร้างผลกระทบต่อผู้ฟังรวมทั้งสร้างความจดจำได้ดีกว่าการนำเสนอด้วยการเขียน (Written Presentation)

3.1.3 สามารถปรับเนื้อหาหรือเรื่องราวที่กำลังพูดให้เหมาะสมกับผู้ฟังได้อย่างทันท่วงที เช่น เมื่อเห็นว่าผู้ฟังแสดงท่าทางไม่เข้าใจเนื้อหาที่นำเสนอ ผู้นำเสนอก็สามารถปรับปรุงวิธีการนำเสนอ เพื่อให้ผู้ฟังได้เข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น

3.2 สีและการดึงดูด

ทฤษฎีสี ลักษณะกระทบต่อสายตาให้เห็นเป็นสีมีผลถึงจิตวิทยา คือมีอำนาจให้เกิดความเข้มของแสงที่อารมณ์และความรู้สึกได้ การที่ได้เห็นสีจากสายตาสายตาจะส่งความรู้สึกไปยังสมองทำให้เกิดความรู้สึก ต่างๆตามอิทธิพลของสี เช่น สดชื่น ร้อน ตื่นเต้น เศร้า สีมีความหมายอย่างมาก เพราะศิลปินต้องการใช้สีเป็นสื่อสร้างความประทับใจในผลงานของศิลปะและสะท้อนความประทับใจนั้นให้บังเกิดแก่ผู้ดูมนุษย์เกี่ยวข้องกับสีต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลาเพราะทุกสิ่งที่อยู่รอบตัวนั้นล้วนแต่มีสีสันแตกต่างกันมากมาย สีเป็นสิ่งที่ควรศึกษาเพื่อประโยชน์กับตนเองและ ผู้สร้างงานจิตรกรรมเพราะเรื่องราวของสีนั้นมีหลักวิชาเป็นวิทยาศาสตร์จึงควรทำความเข้าใจวิทยาศาสตร์ ของสีจะบรรลุผลสำเร็จในงานมากขึ้น ถ้าไม่เข้าใจเรื่องสีดีพอสมควร ถ้าได้ศึกษาเรื่องสีดีพอแล้ว งานศิลปะก็จะประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี (เจนจิรา, 2555)

โทนของสี กลุ่มสีที่ปรากฏแล้วให้ความรู้สึกที่แตกต่างกันมีอยู่ 2 โทน

3.2.1 สีโทนร้อน หมายถึง ชุดสีที่ประกอบด้วย สีส้มเหลือง สีส้ม สีส้มแดง สีแดง และสีม่วงแดง สีวรรณร้อนให้ความรู้สึกตื่นตา มีพลัง อบอุ่น สนุกสนาน และดึงดูดความสนใจได้ดี โครงสีร้อนนี้สภาพโดยรวมจะมีความกลมกลืนของสีมากควรมีสีเย็นมาประกอบบ้างทำให้ภาพมีความน่าสนใจมากขึ้น

3.2.2 สีโทนเย็น หมายถึง ชุดสีที่ประกอบด้วยสีเขียวเหลือง สีเขียว สีเขียวน้ำเงิน สีนํ้าเงิน และสีม่วงน้ำเงิน โครงสีเย็นให้ความรู้สึกสุภาพ สงบ ลึกลับ เยือกเย็น ในทางจิตวิทยาสีเย็นมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกหดหู่ เศร้า โครงสีเย็นควรมีสีร้อนแทรกบ้างจะทำให้ผลงานดูน่าสนใจมากขึ้น

ความรู้สึกเกี่ยวกับสีในเชิงจิตวิทยา

สีแดง ให้ความรู้สึกร้อน รุนแรง กระตุ้น ทำท่าย เคลื่อนไหว ตื่นเต้น ระวัง มีพลัง ความอุดมสมบูรณ์ ความมั่งคั่ง ความรัก ความสำคัญ อันตราย

สีส้ม ให้ความรู้สึก ร้อน ความอบอุ่น ความสดใส มีชีวิตชีวา วัยรุ่น ความคึกคะนอง การปลดปล่อย ความเปรี้ยว การระวัง

สีเหลือง ให้ความรู้สึกแจ่มใส ความสดใส ความร่าเริง ความเบิกบานสดชื่น ชีวิตใหม่ ความสดใหม่ ความสุขสว่าง การแผ่กระจาย อำนาจบารมี

สีเขียว ให้ความรู้สึก สงบ เงียบ ร่มรื่น ร่มเย็น การพักผ่อน การผ่อนคลาย ธรรมชาติ

ความปลอดภัย ปกติ ความสุข ความสุขุม เยือกเย็น

สีน้ำเงิน ให้ความรู้สึกสงบ สุขุม สุภาพ หนักแน่น เครื่องขริม เอาการเอางาน ละเอียด รอบคอบ สง่างาม มีศักดิ์ศรี สูงศักดิ์ เป็นระเบียบถ่อมตน

สีม่วง ให้ความรู้สึก มีเสน่ห์ น่าติดตาม เร้นลับ ซ่อนเร้น มีอำนาจ มีพลังแฝงอยู่ ความรัก ความเศร้า ความผิดหวัง ความสงบ ความสูงศักดิ์

สีฟ้า ให้ความรู้สึก ปลอดภัยโปร่งโล่ง กว้าง เบา โปร่งใส สะอาด ปลอดภัย ความสว่าง ลมหายใจ

ความเป็นอิสระเสรีภาพ การช่วยเหลือ แบ่งปัน

สีขาว ให้ความรู้สึก บริสุทธิ์ สะอาด สดใส เบาบาง อ่อนโยน เปิดเผย การเกิด ความรัก ความหวัง

ความจริง ความเมตตา ความศรัทธา ความดีงาม

สีดำ ให้ความรู้สึก มืด สกปรก ลึกลับ ความสิ้นหวัง จุดจบ ความตาย ความชั่ว ความลับ ทารุณ โหดร้าย ความเศร้า หนักแน่น เข้มแข็ง อดทน มีพลัง

สีชมพู ให้ความรู้สึก อบอุ่น อ่อนโยน นุ่มนวล อ่อนหวาน ความรัก เอาใจใส่ ้วยรุ่น นุ่มสาว

ความน่ารัก ความสดใส

สีเทา ให้ความรู้สึก เศร้า อาลัย ท้อแท้ ความลึกลับ ความหดหู่ ความขรา ความสงบ ความเจียม สุภาพ สุขุม ถ่อมตน

สีทอง ให้ความรู้สึก ความหรูหรา โอ้อ่า มีราคา สูงค่า สิ่งสำคัญ ความเจริญรุ่งเรือง ความสุข ความมั่งคั่ง ความร่ำรวย การแผ่กระจาย

2.4 ความพึงพอใจ

อุทัย พรรณสุดใจ (2545) ได้กล่าวถึง ความพึงพอใจว่าเป็นความรู้สึกรักชอบยินดีเต็มใจหรือมีเจตคติที่ดีของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความพอใจจะเกิดเมื่อได้รับตอบสนองความต้องการทั้ง ด้านวัตถุและด้านจิตใจ ความพึงพอใจเป็นเรื่องเกี่ยวกับอารมณ์ ความรู้สึก และทัศนคติของบุคคลอันเนื่องมาจากสิ่งเร้าและสิ่งจูงใจโดยอาจเป็นไปได้ในเชิงประเมินค่าว่าความรู้สึกหรือทัศนคติต่อสิ่งเหล่านั้นเป็นไปในทางลบหรือบวก

ความพึงพอใจเกิดขึ้นหรือไม่ขึ้นอยู่กับกระบวนการจัดการเรียนรู้ประกอบกับระดับความรู้สึกของนักเรียนดังนั้นในการวัด ความพึงพอใจในการเรียนรู้กระทำได้หลายวิธี (สาโรจน์ ไสยสมบัติ, 2534) ต่อไปนี้

4.1 การใช้แบบสอบถามซึ่งเป็นวิธีที่นิยมใช้มากอย่างแพร่หลายวิธีหนึ่ง

4.2 การสัมภาษณ์ซึ่งเป็นวิธีที่ต้องอาศัย เทคนิคและความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์ที่จะ
 จูงใจให้ผู้ตอบคำถามตามข้อเท็จจริง

4.3 การสังเกต เป็นการสังเกตพฤติกรรมทั้ง ก่อนการปฏิบัติกิจกรรม ขณะปฏิบัติกิจกรรม
 และหลังการปฏิบัติกิจกรรมจะเห็นได้ว่าการวัดความพึงพอใจในการเรียนรู้สามารถที่จะวัดได้หลายวิธี
 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสะดวกความเหมาะสมตลอดจนจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายของการวัดด้วยจึงจะ
 ส่งผลให้การวัดนั้นมีประสิทธิภาพน่าเชื่อถือ

2.5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพ็ญนิภา พรพัฒนนางกูร (2551) ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง ทักษะคิดและพฤติกรรมการซื้อเสื้อผ้า
 แฟชั่นนำเข้าจากต่างประเทศของวัยรุ่น โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อการศึกษาทักษะคิดและพฤติกรรมการ
 ซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น นำเข้าจากต่างประเทศของวัยรุ่น ในด้าน ส่วนประสมทางการตลาด ลักษณะ
 ประชากรศาสตร์ และการเปิดรับข่าวสาร เพื่อศึกษาพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างการซื้อเสื้อผ้า
 ผลการวิจัย สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงอายุระหว่าง 18-22 ปีบริบูรณ์ ระดับ
 การศึกษาปริญญาตรี รายได้เฉลี่ยของครอบครัวอยู่ที่ 80,00-100,000 บาท พักอาศัยอยู่ กับพ่อแม่
 และเคยท่องเที่ยวต่างประเทศ โดยที่เพศหญิงจะมีพฤติกรรมการซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น นำเข้าจาก
 ต่างประเทศมากกว่าเพศชาย ทรายี่ห่อเสื้อผ้าแฟชั่นนำเข้าจากต่างประเทศที่ได้รับ ความนิยมเป็น
 อันดับแรกคือ Esprit สถานที่ที่ไปซื้อบ่อยที่สุดคือ ห้างสรรพสินค้า ส่วนใหญ่จะซื้อ สินค้าเดือนละ 1-2
 ครั้ง โดยแต่ละครั้งจะซื้อ 1-2 ชิ้น เป็นเงินประมาณ 1,001-5000 บาท โดยที่ วัยรุ่นจะเป็นผู้ตัดสินใจ
 เลือกซื้อเองมากที่สุด สาเหตุที่ทำให้ซื้อเสื้อผ้าแฟชั่นวัยรุ่นนำเข้าจาก ต่างประเทศมากที่สุด คือ แบบ/
 ดีไซน์ของเสื้อผ้าที่ตรงกับความต้องการมากที่สุด และจะมีการ ซื้อมากที่สุดในช่วงที่สินค้าลดราคา

ปวีรพรต สมนึก (2558) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนโดยใช้สื่อวีดิ
 ทัศน์ เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง “ผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว” โดยมีวัตถุประสงค์ 1)
 วิเคราะห์รายละเอียดของวิธีการสอนเรื่อง “ผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว” ด้วยวิธีการสอนแบบปกติกับ
 วิธีการสอนโดยใช้สื่อวีดิทัศน์เป็นหลัก 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษากลุ่ม
 ทดลองและกลุ่มควบคุมโดยวิธีการสอนแบบปกติกับวิธีการสอนโดยใช้สื่อวีดิทัศน์เป็นหลัก และ 3)
 เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษากลุ่มทดลองที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้สื่อวีดิทัศน์เป็นหลัก
 ผลการศึกษาพบว่า 1) วิธีการสอนแบบปกติ มีข้อดีคือ เป็นวิธีสอนที่ใช้เวลาน้อย เมื่อเทียบกับวิธีสอน
 แบบอื่นๆ ใช้กับผู้เรียนจำนวนมากได้ สะดวก ไม่ยุ่งยาก และถ่ายทอดเนื้อหาสาระได้มาก ส่วน
 ข้อจำกัดคือเป็นวิธีสอนที่ผู้เรียนมีบทบาทน้อยจึงอาจทำให้ผู้เรียนขาดความสนใจในการบรรยาย
 อาศัยความสามารถของผู้บรรยาย ถ้าผู้บรรยายไม่มีศิลปะในการบรรยายที่ดึงดูดใจผู้เรียน ผู้เรียนอาจ

ขาดความสนใจ และถ้าผู้สอนขาดการเรียบเรียงเนื้อหาสาระอย่างเหมาะสม ผู้เรียนอาจเกิดความไม่เข้าใจ และไม่สามารถซักถามได้ ถ้าผู้บรรยายไม่เปิดโอกาสนอกจากนี้ยังเป็นวิธีสอนที่ไม่สามารถสนองตอบความต้องการและความแตกต่างระหว่างบุคคล สำหรับวิธีการสอนโดยใช้สื่อวีดิทัศน์เป็นหลักมีข้อดีคือ ช่วยให้คุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนดีขึ้น สามารถจำ ได้มากและนานขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ในปริมาณมากขึ้นในเวลาที่กำหนดไว้ และช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจและมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ ส่วนข้อจำกัดคือการขาดทักษะในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น เท่ากับการเข้าร่วมกิจกรรมแบบเข้าชั้นเรียนปกติ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยสื่อวีดิทัศน์สูงกว่านักศึกษาที่เรียนโดยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ 3) ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการสอนโดยใช้สื่อวีดิทัศน์เป็นหลักอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.79

ปิตมน์ส บรรลือ (2553) ได้ทำวิจัยเรื่อง โครงการวิจัยและพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ปลุกจิตสำนึกรักบ้านเกิด ชุมชนตลาดเก่าศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อหาสิ่งสำคัญหรือเอกลักษณ์ของชุมชนตลาดเก่าศาลายาที่สามารถนำไปใช้ในการ ปลุกจิตสำนึกรักบ้านเกิดได้ 2) เพื่อผลิตสื่อวีดิทัศน์ที่มีประสิทธิภาพในการปลุกจิตสำนึกรักบ้านเกิดให้กับประชาชนในชุมชนตลาดเก่าศาลายา ผลการศึกษาพบว่า สิ่งสำคัญหรือเอกลักษณ์ของชุมชนอันเป็นที่ภาคภูมิใจของชาวบ้านชุมชนตลาดเก่าศาลายา และสามารถนำมาใช้ในการปลุกจิตสำนึกรักบ้านเกิดได้คือ ประวัติของคลองมหาสวัสดิ์ และ ความเป็นมาของชุมชนตลาดเก่าศาลายา สื่อวีดิทัศน์ปลุกจิตสำนึกรักบ้านเกิด ชุมชนตลาดเก่าศาลายาที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพในการปลุกจิตสำนึกรักบ้านเกิดอยู่ในระดับดีมาก องค์ประกอบของภาพอยู่ในระดับดีมาก องค์ประกอบของเสียงบรรยายอยู่ในระดับดีมาก

บทที่ 3

ขั้นตอนการดำเนินงาน

การศึกษาโครงการพิเศษครั้งนี้เป็นการพัฒนาสื่อ วีดีโอ ฟรีเซนเทชั่น เรื่อง ชุด แฟชั่น ของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น เพื่อเป็นการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ให้กับคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนั้น สามารถกำหนดวิธีการได้ ดังนี้

- 3.1 ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- 3.3 ขั้นตอนการออกแบบและลำดับการทำงาน
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้และวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ด้านประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

ประชาชน คือ บุคคลทั่วไปที่มาเข้าชม วีดีโอ ฟรีเซนเทชั่น ในงานแฟชั่นโชว์ของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครชั้นปีที่ 4

กลุ่มตัวอย่าง คือ บุคคลทั่วไปที่มาเข้าชม วีดีโอ ฟรีเซนเทชั่น ในงานแฟชั่นโชว์ของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครชั้นปีที่ 4 จำนวน 50 คนด้วยวิธีการเลือก แบบเจาะจง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

- 3.2.1 Adobe Premier Pro และ Adobe audition ใช้ในการ ลำดับภาพและปรับปรุงเสียง
- 3.2.2 Adobe After effect ใช้ในกระบวนการเพิ่มเทคนิคพิเศษให้กับ VDO presentation
- 3.2.3 Adobe Photoshop ใช้ในการเพิ่ม แก๊ซ ในส่วนของภาพนิ่งที่จะใส่ใน VDO presentation
- 3.2.4 Adobe media Encoder ใช้ในการ Rendering Export ผลงานจากกระบวนการต่างๆ

3.3 ขั้นตอนการออกแบบและลำดับการทำงาน

3.3.1. ขั้นตอนการเตรียมโครงงานพิเศษ

3.3.1.1 การกำหนดหัวข้อของโครงงาน จัดประชุมภายในกลุ่มเพื่อหาหัวข้อที่จะนำมาทำแบ่งหน้าที่ตามความสามารถของคนในกลุ่ม

3.3.1.2 เลือกอาจารย์ที่ปรึกษาโดยเสนอโครงงาน Video present เรื่อง ชุด Fashion ของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น คือ อ.นุจรี บุรีรัตน์ ผู้มีความสามารถทางด้านทำสื่อการนำเสนอ

3.3.2. ขั้นตอนการผลิตสื่อนำเสนอด้วย Video Present

3.3.2.1 ขั้นตอนก่อนการผลิต (Pre-Production)

ขั้นตอนการคิดงาน วางแผนงาน และการเตรียมการก่อนการผลิตผลงาน รายละเอียดของ ขั้นตอนต่างๆ ก่อนที่จะลงมือทำจะทำให้การทำงานเกิดความรวดเร็วและตรงตามเป้าหมายที่วางไว้

3.3.2.1.1 การค้นคว้าข้อมูล เป็นขั้นตอนในการค้นคว้าเนื้อหาที่จะทำหาแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับชุด Fashion ของคณะสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น เพื่อหาประเด็น และหัวข้อสำคัญในการ นำมาใช้สรุปเพื่อหาจุดประสงค์ และเป้าหมายให้เกิดประโยชน์ต่อคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

3.3.2.1.2 แนวคิด เป็นสื่อนำเสนอด้วย Video Present ที่จะทำให้ผู้รับชมรู้ถึงแนวคิดของการออกแบบและความคิดสร้างสรรค์ของผู้ออกแบบผ่าน Video

3.3.2.1.3 การเขียน Story Board เป็นผลงาน และผังงานที่แสดงออกมาเป็นแบบรูปภาพเป็นผลดีในการทำงานทำให้ เวลาทำใช้เวลาที่รวดเร็ว และตรงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

3.3.2.1.4 การออกแบบมุกกล้องและดีไซน์เอฟเฟค ต่อการนำไปใช้ใน 1 รูปแบบต่อชุด ให้มีความทันสมัยและดูมีมูลค่าสูง

3.3.2.2 ขั้นตอนการผลิตผลงาน (Production)

สำหรับขั้นตอนการผลิตอันดับแรกผู้ศึกษาจะต้องมีการวางแผนโครงสร้าง และองค์ประกอบ รวมถึงเตรียมโปรแกรมที่ต้องทำให้พร้อม มีขั้นตอนที่ทำให้สมบูรณ์ออกมาโดยผู้ศึกษามีขั้นตอนการผลิตดังต่อไปนี้

3.3.2.2.1 นำชุดที่เตรียมจาก คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มาทำการถ่ายทำด้วยเทคนิคการถ่าย Video

3.3.2.3 ขั้นตอนหลังการผลิต (Post-Production)

3.3.2.3.1 หลังจากได้ footage มาแล้วทำการคัดเลือกซีนที่ดีที่สุดเพื่อนำไปสู่การตัดต่อและใส่เอฟเฟค

3.3.2.3.2 ทำการตัดต่อ และใส่เอฟเฟค

3.3.2.3.3 หาคุณภาพไฟล์ ที่จะเรนเดอร์นำไปฉายในงานและสื่อออนไลน์

3.3.2.3 หลังจากชิ้นงานเสร็จสิ้น

3.3.2.3.1 ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญและแก้ไข Video present เรื่อง ชุด Fashion ของคณะเทคโนโลยีสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

3.3.2.3.2 ส่งโครงการพิเศษพร้อมรายงานกับอาจารย์ที่ปรึกษาและนำผลงาน ที่ได้จากการพัฒนา Video present เรื่อง ชุด Fashion นำไปให้ คณะเทคโนโลยีสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น เพื่อไปแสดงในงาน แสดงผลงาน

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อสำรวจการประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง สามารถแบ่งขั้นตอนการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.4.1 เผยแพร่ VDO presentation ในงานแฟชั่นโชว์ของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครชั้นปีที่ 4

3.4.2 ให้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน สแกน QR code แบบประเมินออนไลน์

3.4.3 นำแบบประเมินออนไลน์ที่ประเมินแล้วมาวิเคราะห์

ผลการเก็บข้อมูลการประเมินแบบสอบถามออนไลน์ของประชาชนทั่วไปจำนวน 50 คน เป็นการเก็บข้อมูลความพึงพอใจของประชาชนทั่วไปที่ชม VDO presentation เรื่อง ชุด Fashion ของคณะเทคโนโลยีสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

3.5 สถิติที่ใช้และวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้จัดทำโครงการได้มีการทดสอบด้วยแบบสอบถามความพึงพอใจของสื่ออินโฟกราฟิก 2 มิติ เรื่อง การบริจาคโลหิตเฉพาะ โดยสอบถามความคิดเห็นและแบบประเมินความพึงพอใจ ด้วยโปรแกรมทางสถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล และการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง โดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และได้กำหนดเกณฑ์การพิจารณาความพึงพอใจ ดังนี้

คะแนนค่าเฉลี่ย	4.50 – 5.00	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนนค่าเฉลี่ย	3.50 – 4.49	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
คะแนนค่าเฉลี่ย	2.50 – 3.49	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนค่าเฉลี่ย	1.50 – 2.49	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
คะแนนค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.49	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ที่	ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงาน	ภาคเรียนการศึกษา 2/25560				ภาคเรียนการศึกษา 1/25561				ภาคเรียนการศึกษา 2/25561					
		Pre-Production				Production				Post - Production					
		พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ย.	พ.ค.	ส.ค.	ก.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.
1	คิดหัวข้อโครงการ														
2	ค้นหาข้อมูล ปรึกษาอาจารย์และผู้เชี่ยวชาญ														
3	ติดต่อผู้ให้ข้อมูล														
4	จัดทำรูปเล่มโครงการ														
5	ออกแบบตัวอย่างงาน														
6	สอบเปิดหัวข้อโครงการ														
7	ออกแบบและถ่ายทำ														
8	ตัดต่อชิ้นงาน														
9	แก้ไขชิ้นงาน														
10	ศึกษาความพึงพอใจ														
11	สรุปผลความพึงพอใจ														
12	สอบปิดหัวข้อโครงการพิเศษ														
13	แก้ไขโครงการพิเศษ														
14	ส่งโครงการพิเศษพร้อมรูปเล่มโครงการ														

ตารางที่ 3.1 ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงาน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการรวบรวมผลการศึกษาพัฒนาสื่อ วีดีโอ 프리เซนเทชัน เรื่อง ชุด แฟชั่น ของคณะ
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น สามารถนำเสนอผลการศึกษา ดังนี้

- 4.1 ผลการพัฒนาสื่อ วีดีโอ 프리เซนเทชัน เรื่อง ชุด แฟชั่น ของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและ
ออกแบบแฟชั่น
- 4.2 ผลการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจด้านเนื้อหาและด้านการนำเสนอสื่อ
สื่อ วีดีโอ 프리เซนเทชัน เรื่อง ชุด แฟชั่น ของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบ
แฟชั่น

4.1 ผลการพัฒนาสื่อ วีดีโอ 프리เซนเทชัน เรื่อง ชุด แฟชั่น ของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและ
ออกแบบแฟชั่นสื่อ วีดีโอ 프리เซนเทชัน

สื่อ วีดีโอ 프리เซนเทชัน เป็นการนำเสนอองค์ประกอบของชุด ของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ
และออกแบบแฟชั่น ในลักษณะวีดีโอนำเสนอโดยสามารถนำเสนอหน้าจอหลักของสื่อที่ผลิตขึ้นมา

4.1.1 สื่อ วีดีโอ 프리เซนเทชัน เรื่อง ชุด แฟชั่น ของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและ
ออกแบบแฟชั่น

ภาพที่ 4.1 หน้าเปิดสื่อ วีดีโอ 프리เซนเทชัน เรื่อง ชุด แฟชั่น
ของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

ภาพที่ 4.2 ส่วนสัมภาษณ์นักศึกษาของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและแบบแฟชั่น

ภาพที่ 4.3 ชุดแฟชั่นชุดที่ 1 คอนเซ็ปต์ Stop Trash Campaing

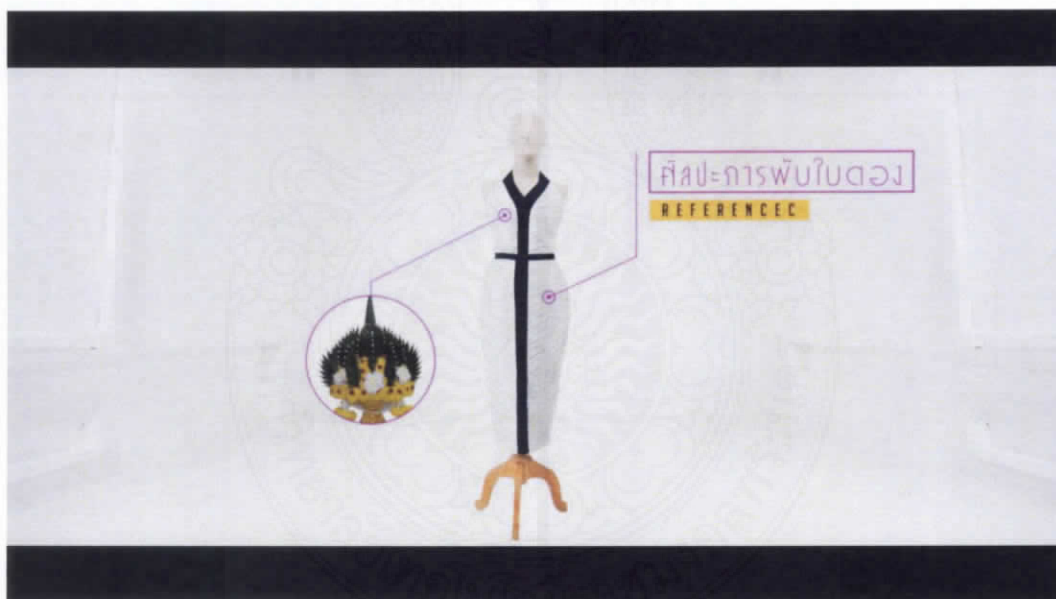
ภาพที่ 4.4 ชุดแฟชั่นชุดที่ 2 คอนเซ็ปต์ ผ้ามัดหมี่โอส

ภาพที่ 4.5 ชุดแฟชั่นชุดที่ 3 คอนเซ็ปต์ ผ้าซ่อนแก้ว

ภาพที่ 4.6 ชุดแฟชั่นชุดที่ 4 คอนเซ็ปต์ ปลาดะเพียน

ภาพที่ 4.7 ชุดแฟชั่นชุดที่ 5 คอนเซ็ปต์ ศิลปะการพับใบตอง

ภาพที่ 4.8 ชุดแฟชั่นชุดที่ 6 คอนเซ็ปต์ ECO แฟชั่น

ภาพที่ 4.9 ชุดแฟชั่นชุดที่ 7 คอนเซ็ปต์ บ้านเชียง

ภาพที่ 4.10 ชุดแฟชั่นชุดที่ 8 คอนเซ็ปต์ ปลามังกร

ภาพที่ 4.11 ชุดแฟชั่นชุดที่ 9 คอนเซ็ปต์ ฟ้าสีรุ้ง

ภาพที่ 4.12 ชุดแฟชั่นชุดที่ 10 คอนเซ็ปต์ ผัดไท

4.2 ผลการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจด้านเนื้อหาและด้านการนำเสนอ วีดีโอ פריתן תחנן เรื่อง ชุด แฟชั่น ของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

การประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจสื่อ วีดีโอ פריתן תחנן เรื่อง ชุด แฟชั่น ของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น โดยประชาชนทั่วไปที่มาเข้าชม VDO presentation ในงานแฟชั่นโชว์ของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครชั้นปีที่ 4 จำนวน 50 ชุดโดยสามารถนำเสนอผลการประเมินในรูปแบบตารางประกอบความเรียง และกำหนดเกณฑ์การการแปลความหมายของระดับสื่อ วีดีโอ פריתן תחנן เรื่อง ชุด แฟชั่น ของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.51-5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.51-4.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.51-3.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.51-2.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00-1.51	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ด้านข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ และระดับการศึกษาทำการวิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ และร้อยละ สามารถนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ผลการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจสื่อ วิดีโอ ปริเซนเทชั่น เรื่อง ชุด แฟชั่น ของ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น จำนวนและร้อยละด้านข้อมูลพื้นฐาน จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
1. หญิง	30	60%
2. ชาย	20	40%
ภาพรวม	50	100%

จากตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนด้านข้อมูลพื้นฐานจำแนกตามเพศ พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 60% และเพศชายคิดเป็นร้อยละ 40%

ตารางที่ 4.2 ผลการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจสื่อ วิดีโอ ปริเซนเทชั่น เรื่อง ชุด แฟชั่น ของ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
1. ต่ำกว่า 20 ปี	5	10%
2. 21 – 30 ปี	22	44%
3. 31 - 40 ปี	13	26%
4. มากกว่า 40 ปี	10	20%
ภาพรวม	50	100%

จากตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนด้านข้อมูลพื้นฐานจำแนกอายุ พบว่าส่วนใหญ่เป็นอายุต่ำกว่า 20 ปีคิดเป็นร้อยละ 10% อายุ 21 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 44% อายุ 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 26% และอายุมากกว่า 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 20%

ตารางที่ 4.3 ผลการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจสื่อวิดีโอ פריתנתחן เรื่อง ชุด แฟชั่น ของ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น โดยจำนวนและร้อยละด้านข้อมูลพื้นฐาน จำแนกอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
1. นักเรียน/นักศึกษา	25	50%
2. ราชการ/รัฐวิสาหกิจ	6	12%
3. พนักงานบริษัทเอกชน	10	20%
4. ธุรกิจส่วนตัว	8	16%
5. อื่นๆ	2	1%
ภาพรวม	50	100%

จากตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละด้านข้อมูลพื้นฐาน จำแนกอาชีพพบว่าส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/นักศึกษาคิดเป็นร้อยละ 50% ราชการ/รัฐวิสาหกิจคิดเป็นร้อยละ 12% พนักงานบริษัทเอกชนคิดเป็นร้อยละ 20% ธุรกิจส่วนตัวคิดเป็นร้อยละ 16% และอื่นๆร้อยละ 1%

ตารางที่ 4.4 ผลการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจสื่อวิดีโอ פריתנתחן เรื่อง ชุด แฟชั่น ของ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นโดยจำนวนและร้อยละด้านข้อมูลพื้นฐาน จำแนกระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	9	18%
2. ปริญญาตรี/เทียบเท่า	34	68%
3. สูงกว่าปริญญาตรี	7	14%
ภาพรวม	50	100%

จากตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนด้านข้อมูลพื้นฐานจำแนกอายุ พบว่าส่วนใหญ่เป็นระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 18% ระดับการศึกษาปริญญาตรี/เทียบเท่า.คิดเป็นร้อยละ 68% และระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 14%

การวิเคราะห์ด้านเนื้อหา ได้แก่ ความน่าสนใจของเนื้อหา เนื้อหาใหม่แปลกใหม่และความคิดสร้างสรรค์ เนื้อหาที่มีความกระชับ ไม่ยืดเยื้อ และให้แง่คิดสามารถนำไปปรับใช้ใน

ชีวิตประจำวัน ทำการวิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ และร้อยละ สามารถนำเสนอข้อมูลในรูปแบบ ตารางประกอบความเรียง ดังนี้

ตารางที่ 4.5 ผลการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจสื่อ วิดีโอ พีริเซนเทชั่น เรื่อง ชุด แฟชั่น ของ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น โดยจำนวนร้อยละและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (ด้านเนื้อหา)

รายการ	ระดับความคิดเห็น					ผลการประเมิน		
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
ด้านเนื้อหา								
1.ความน่าสนใจของเนื้อหา	15 (30)	32 (64)	3 (6)	0 (0)	0 (0)	4.24	0.56	มาก
2.ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	15 (30)	33 (66)	2 (4)	0 (0)	0 (0)	4.26	0.53	มาก
3.เนื้อหามีความกระชับ	14 (28)	23 (46)	13 (26)	0 (0)	0 (0)	4.02	0.74	มาก
4.ให้แง่คิดสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน	14 (28)	20 (40)	16 (32)	0 (0)	0 (0)	3.96	0.78	มาก
ภาพรวม						4.12	0.41	มาก

จากตารางที่ 4.5 แสดงการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจสื่อ Video presentation เรื่อง ชุด Fashion คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นเฉพาะด้านเนื้อหา พบว่าภาพรวมงานมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.12 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าความน่าสนใจของเนื้อหามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.24 ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.26 เนื้อหามีความกระชับ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.02 และให้แง่คิดสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.96

ตารางที่ 4.6 ผลการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจสื่อ Video presentation เรื่อง ชุด Fashion คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นโดยจำนวนร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ด้านการนำเสนอ)

รายการ	ระดับความคิดเห็น					ผลการประเมิน		
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
ด้านการนำเสนอ								
1.รูปแบบรายการมีความแปลกใหม่ สร้างสรรค์	19 (38)	28 (56)	3 (6)	0 (0)	0 (0)	4.32	0.59	มาก
2.ความทันสมัยของรูปแบบรายการ	18 (36)	29 (58)	3 (6)	0 (0)	0 (0)	4.30	0.58	มาก
3.ความเหมาะสมของเนื้อหาในการนำเสนอ	24 (48)	21 (42)	5 (10)	0 (0)	0 (0)	4.32	0.65	มาก
4.ความเหมาะสมของเวลาในการนำเสนอ	24 (48)	21 (42)	5 (10)	0 (0)	0 (0)	4.38	0.67	มาก
ภาพรวม						4.33	0.43	มาก

จากตารางที่ 4.6 แสดงการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจสื่ออินโฟกราฟิก 2 มิติ เรื่อง การบริจาคโลหิตเฉพาะด้านการนำเสนอพบว่าภาพรวมงานมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.33 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ารูปแบบรายการมีความแปลกใหม่ สร้างสรรค์มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.32 ความทันสมัยของรูปแบบรายการมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.30 ความเหมาะสมของเนื้อหาในการนำเสนอมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.32 และความเหมาะสมของเวลาในการนำเสนอมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.38

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ

จากการดำเนินโครงการพิเศษสื่อ วีดีโอ 프리เซนเทชั่น เรื่อง ชุด แฟชั่น ของคณะ
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นผู้ศึกษาได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและสามารถนำมา
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะของโครงการดังนี้

5.1 สรุปผล

5.2 อภิปรายผล

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผล

ผลการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจด้านเนื้อหาและด้านการนำเสนอสื่อวีดีโอ 프리เซนเทชั่น
เรื่อง ชุด แฟชั่น ของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น โดยบุคคลทั่วไป (อายุระหว่าง 21–30
ปี) พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.22 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า
ด้านเนื้อหาพบว่าภาพรวมงานอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 4.12 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าความ
น่าสนใจของเนื้อหาอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 4.24 ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหาอยู่ในระดับมากมี
ค่าเฉลี่ย 4.26 เนื้อหามีความกระชับ ไม่ยืดเยื้ออยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 4.02 และให้แง่คิดสามารถนำไป
ปรับใช้ในชีวิตประจำวันอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 3.96

ด้านการนำเสนอพบว่าภาพรวมงานอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 4.33 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า
รูปแบบรายการมีความแปลกใหม่ สร้างสรรค์อยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 4.32 ความทันสมัยของรูปแบบ
รายการอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 4.30 ความเหมาะสมของเนื้อหาในการนำเสนออยู่ในระดับมากมี
ค่าเฉลี่ย 4.32 และความเหมาะสมของเวลาในการนำเสนออยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 4.38

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาการผลิตสื่อวิดีโอ พรีเซนเทชัน เรื่อง ชุด แฟชั่น ของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น พบว่าสื่อ วิดีโอ พรีเซนเทชัน ที่พัฒนาขึ้น อยู่ในระดับมีความพึงพอใจมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากลักษณะของสื่อเป็นสื่อที่ดึงดูดความสนใจของผู้ที่เข้าชม รู้ถึงที่มาและแรงบันดาลใจในการทำชุดในการนำไปใช้ประชาสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ได้ทำการวิจัยสถิติความสนใจในสื่อนำเสนอภาพเคลื่อนไหว ซึ่งในปัจจุบันทางคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ได้มีการจัดนิทรรศการโชว์ผลงานของนักศึกษา แต่ขาดสื่อที่สามารถดึงดูดผู้ชมได้ จากผลการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจวิดีโอ พรีเซนเทชัน เรื่อง ชุด แฟชั่น ของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น โดยบุคคลทั่วไป พบว่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจมาจากลักษณะของสื่อที่พัฒนาเป็นสื่อนำเสนอข้อมูล หรือเรื่องราวที่ต้องการจะนำเสนอในรูปแบบ วิดีโอ พรีเซนเทชัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่ศึกษาการสร้างวิดีโอ พรีเซนเทชัน เรื่อง ชุด แฟชั่น ของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ในการทำสื่อนำเสนอ วิดีโอ พรีเซนเทชัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

ควรมีการเตรียมการด้านต่างๆ ทั้งเวลา ข้อมูล และงบประมาณ เพื่อให้การดำเนินการทำชิ้นงานเป็นไปได้อย่างสะดวก

ควรปรึกษาผู้เชี่ยวชาญและประสานงานให้เรียบร้อยก่อนการดำเนินการ

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

จากการศึกษาในครั้งนี้เป็นสื่อ วิดีโอ พรีเซนเทชัน ที่สร้างความดึงดูดในการเข้าชมงาน ทั้งนี้ยังสามารถพัฒนาหรือออกแบบสื่อในแบบเคลื่อนไหวแบบ 3 มิติ จะทำให้สื่อมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

สร้างช่องทางการนำเสนออื่นๆ เช่น เว็บไซต์ ฝั๊งคิวอาร์โค้ด

บรรณานุกรม

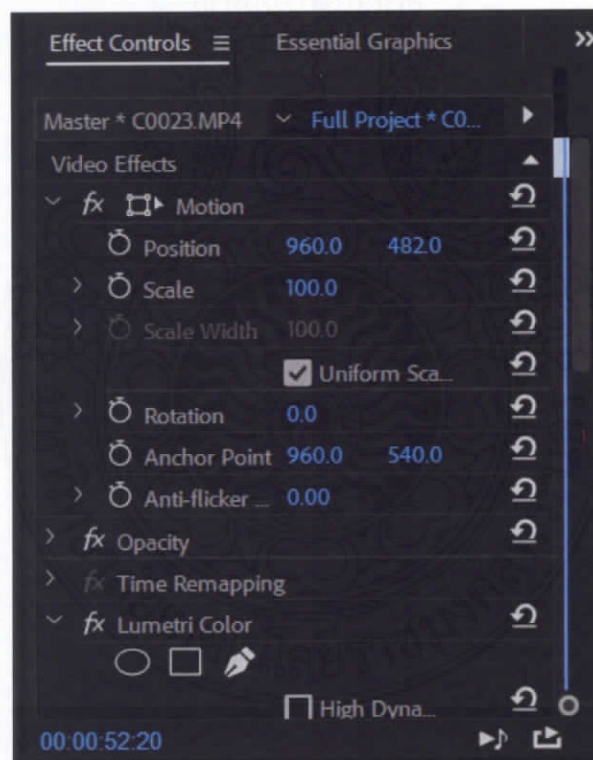
- เจนจิรา. (2555). สีและการดัด. ค้นเมื่อ 3 กุมภาพันธ์ 2561, จาก <https://namjenjira.com/3.html>
- ธโนทัย มงคลสินธุ์. (2555). จับต้นชนปลายแฟชั่นโชว์ FASHION SHOW EXPOSED. วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ. 14(1), หน้า 56.
- ปวีรบรรต สมนึก. (2558). รายงานการวิจัย เรื่อง การพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนโดยใช้สื่อวีดิทัศน์ เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง “ผลิตภัณฑ์การทอเงี้ยว”. (ผลการวิจัย). มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- ปิติมนัส บรรลือ. (2558). รายงานการวิจัย เรื่อง โครงการวิจัยและพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ปลูกจิตสำนึกรักบ้านเกิด ชุมชนตลาดเก่าศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม. (ผลการวิจัย). มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- เพ็ญนิภา พรพัฒนางกูร. (2551). ทศนคติและพฤติกรรมการซื้อขายเสื้อผ้าแฟชั่นนำเข้าจากต่างประเทศ ของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์, บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- รามคำแหง. (2554). แฟชั่นโชว์. ค้นเมื่อ 11 กุมภาพันธ์ 2561, จาก [http://e-book.ram.edu/e-book/a/AD424\(47014\)/Ad424-16.pdf](http://e-book.ram.edu/e-book/a/AD424(47014)/Ad424-16.pdf)
- สาโรจน์ ไสยสมบัติ. (2534). รายงานการวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจในการบริการ. (ผลการวิจัย). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.
- เสมอ ประสงค์ดี. (2556). การตัดต่อวิดีโอ. ค้นเมื่อ 25 มกราคม 2561, จาก http://tvstou.blogspot.com/2013/05/blog-post_19.html
- อนุชา ชีช่าง. (2553). การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ด้วยบาร์โค้ดสองมิติบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง. แบบเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ. มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง.

ภาคผนวก ก
หน้าต่างการทำงาน

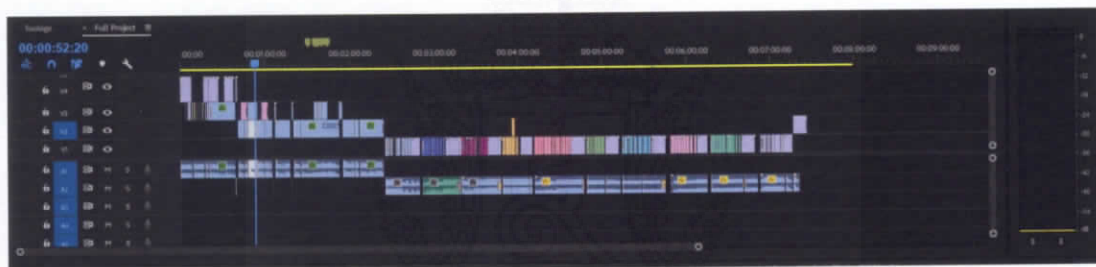
ภาพที่ ก 1 รูปหน้าต่างการทำงานของโปรแกรม Premier pro

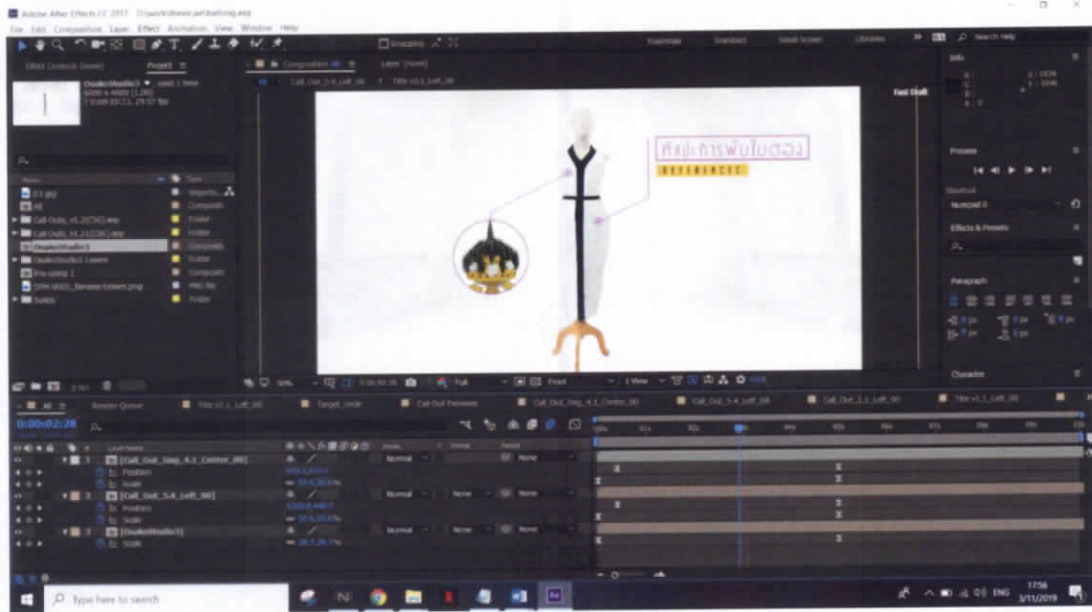
ภาพที่ ก 2 รูปหน้าต่างการทำงานของโปรแกรม Premier pro ในส่วนของ เอฟเฟ็ค

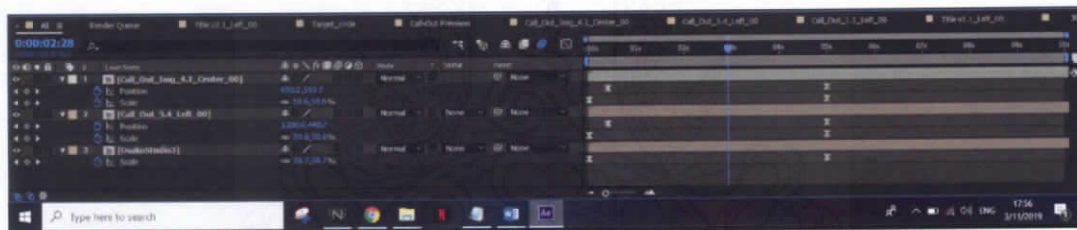
ภาพที่ ก 3 รูปหน้าต่างการทำงานของโปรแกรม Premier pro
ในส่วนของการแสดงผล

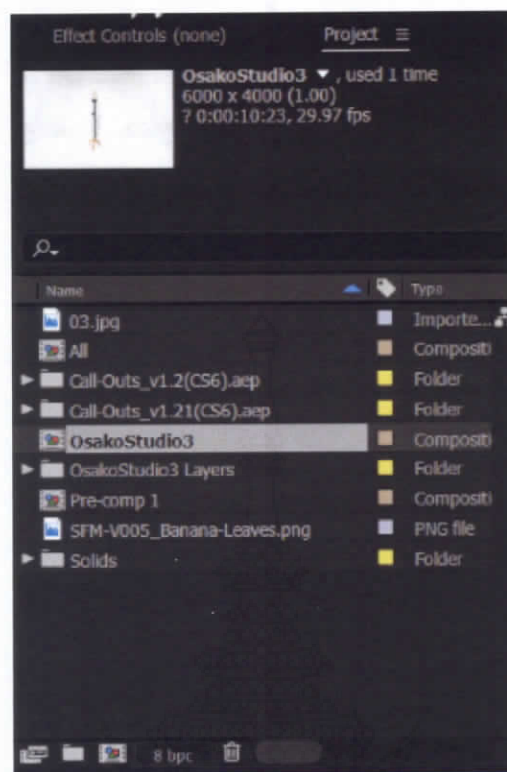
ภาพที่ ก 4 รูปหน้าต่างการทำงานของโปรแกรม Premier pro
ในส่วนของการตัดต่อ

ภาพที่ ก 5 รูปหน้าต่างการทำงานของโปรแกรม After effect

ภาพที่ ก 6 รูปหน้าต่างการทำงานของโปรแกรม After effect
ในส่วนของ ลำดับเอ็ฟเฟ็ค

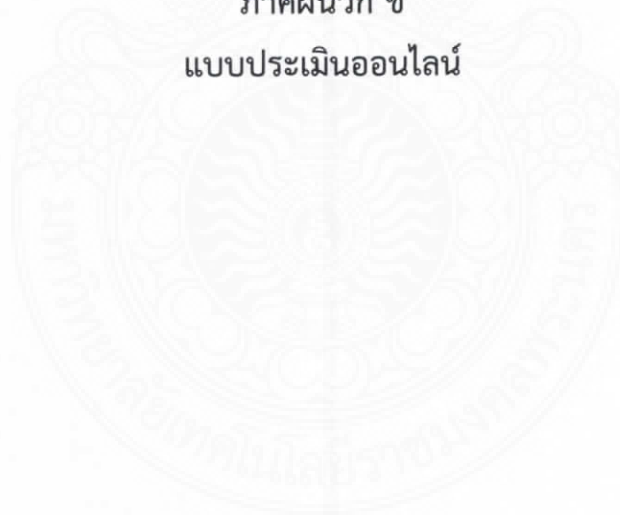

ภาพที่ 7 รูปหน้าตาการทำงานของโปรแกรม After effect
ในส่วน ของ โปรเจค

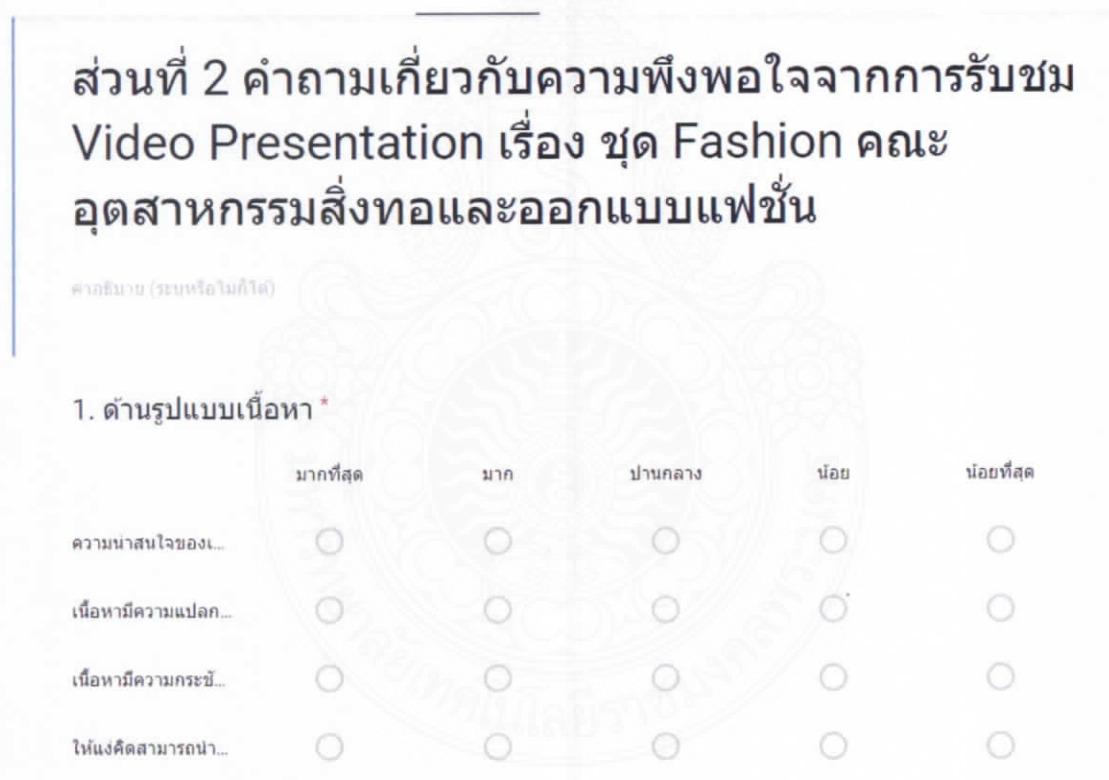
ภาพที่ 8 รูปหน้าตาการทำงานของโปรแกรม After effect
ในส่วน ของ การแสดงผล

ภาคผนวก ข
แบบประเมินออนไลน์

ภาพที่ ข 1 แบบประเมินออนไลน์

ภาพที่ ข 2 แบบประเมินออนไลน์

2. ด้านรูปแบบการนำเสนอ *

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
รูปแบบรายการมีคว...	☐	☐	☐	☐	☐
ความทันสมัยของรู...	☐	☐	☐	☐	☐
ความเหมาะสมของ...	☐	☐	☐	☐	☐
ความเหมาะสมของ...	☐	☐	☐	☐	☐

ภาพที่ ข 3 แบบประเมินออนไลน์

ประวัติผู้จัดทำ

ชื่อ - นามสกุล นายณัฐกานต์ ศรีสุวิทย์วงศ์
 วัน/เดือน/ปีเกิด วันศุกร์ 26 กรกฎาคม 2539
 ที่อยู่อาศัย 16/16 ต.บ้านบ่อ อ.เมือง จ.สมุทรสาคร
 ประวัติการศึกษา เทคโนโลยีบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีมีัลติมีเดีย คณะเทคโนโลยี
 สื่อสารมวลชน
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบันการศึกษา	ปีสำเร็จการศึกษา
ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6	โรงเรียนบางสะพานวิทยา	สำเร็จการศึกษาปีที่ 2558
ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3	โรงเรียนบางสะพานวิทยา	สำเร็จการศึกษาปีที่ 2555
ระดับประถมศึกษาปีที่ 1 - 6	โรงเรียนบางสะพาน	สำเร็จการศึกษาปีที่ 2551

ประวัติผู้จัดทำ

ชื่อ - นามสกุล นายพงศกร บุญเตี้ย
 วัน/เดือน/ปีเกิด วันพฤหัสบดีที่ 12 ธันวาคม 2539
 ที่อยู่อาศัย 4 ซ.ประชาอุทิศ 26 เขตราชบุรีบูรณะ แขวงราชบุรีบูรณะ
 กรุงเทพมหานคร 10140
 ประวัติการศึกษา เทคโนโลยีบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีมีัลติมีเดีย คณะเทคโนโลยี
 สื่อสารมวลชน
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบันการศึกษา	ปีสำเร็จการศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ 1-3	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยพณิชยการเขตพน	สำเร็จการศึกษาปีที่ 2558
ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3	โรงเรียนजरโรจนวิทยา	สำเร็จการศึกษาปีที่ 2555
ระดับประถมศึกษาปีที่ 1 - 6	โรงเรียนजरโรจนวิทยา	สำเร็จการศึกษาปีที่ 2551
ระดับอนุบาลศึกษาปีที่ 1 - 3	โรงเรียนजरโรจนวิทยา แผนกอนุบาล	สำเร็จการศึกษาปีที่ 2545